

XVIII. BUITENLANDS BELEID

Overeenkomstig het principe 'In foro interno, in foro externo' kan Vlaanderen in het buitenland optreden op alle terreinen waarvoor het ook binnenlands bevoegd is. Al in de jaren zeventig oefenden de regio's hun interne culturele autonomie ook extern uit. Sinds de jaren negentig zijn de gefedereerde entiteiten zelfs bevoegd om met andere staten of regio's exclusieve verdragen te sluiten, zonder tussenkomst vanwege de federale overheid. Ondertussen heeft Vlaanderen al tientallen exclusieve bilaterale verdragen met andere landen getekend. Dit autonoom verdragsrecht van de Belgische deelstaten is een unicum want bv. de Duitse bundesländer moeten voor het aangaan van internationale akkoorden langs de bondsregering passeren.

De deelstaten bouwen hun instrumentarium voor buitenlands beleid verder uit door in de landen waar ze nauwe betrekkingen mee onderhouden, een direct aanspreekpunt te voorzien voor partners uit economische en andere sectoren.

In de praktijk is het Vlaams buitenlands beleid niettemin eerder beperkt. De Vlaamse vertegenwoordigers handelen immers onder het diplomatiek- protocollair gezag van het Belgische ambassadehoofd. Tegelijkertijd proberen ze in hun dagdagelijkse werkzaamheden de taken uit te voeren die de deelstaatregeringen hen toevertrouwen. Precies die ambiguïteit leidt in de praktijk tot fricties. De deelstaatvertegenwoordigers worden soms gedwarsboemd via o.a. vertrapte of fragmentarische doorstroom van informatie.

→ Tegelijkertijd proberen de Franstaligen systematisch schade te berokkenen aan Vlaanderen via klachten bij internationale instellingen zoals de Raad van Europa over de vermeende discriminatie van Franstaligen in Vlaams-Brabant. De Vlaamse regering reageert amateuristisch op deze doelbewuste strategie. Vlaanderen kan hier ook niet rekenen op de Belgische diplomatie.

Door de goedkeuring van het zgn. Verdrag van Lissabon (de Europese Grondwet) is de evolutie naar een federaal Europa verder versterkt. Omdat het geen staat en dus geen EU-lidstaat is, heeft Vlaanderen geen eigen stem in de EU. Het 'Comité van de Regio's' en soortgelijke structuren hebben nauwelijks enig gewicht in de Europese besluitvorming.

Samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland is een voorwaarde om de toekomst van de Nederlandse taal en cultuur in de EU te vrijwaren. Samenwerking is ook strategisch belangrijk om onze invloed in Europa en de wereld te vergroten.

Het Vlaams Belang wil:

- een maximale invulling van het Vlaams buitenlands beleid, wat onder meer betekent dat de Vlaamse Regering het initiatief moet nemen voor bijkomende 'Vlaamse Huizen' in het buitenland, als embryonale ambassades van de toekomstige Vlaamse staat;
- een actief en efficiënt optreden om de strategie van de Franstaligen te counteren, wanneer zij via internationale instellingen Vlaanderen imagoschade trachten toe te brengen;
- doorgedreven Vlaams-Nederlandse samenwerking;
- de verdediging van de Vlaamse belangen, de nationale soevereiniteit, het zelfbeschikkingsrecht en het respect voor de mensenrechten als basisprincipes van elk buitenlands beleid;
- een confederaal Europa, waarbij de lidstaten hun soevereiniteit behouden;
- de beperking van de EU tot naties die tot de Europese beschavingsgemeenschap behoren; Turkije kan dus geen lidstaat worden.